

Bet. o. lovf. vedr. Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber m.v.

Muligheden for at overgå til kvalificeret flertal eller til den almindelige lovgivningsprocedure eksisterer også på områder, hvor særlige forhold gør det nødvendigt at overveje en sådan beslutning nøje. Det gælder f.eks. muligheden i EUF-traktaten artikel 105, stk. 6 (art. 127) for senere at overdrage tilsynet med visse finansielle institutioner til Den Europæiske Centralbank, i hvis Styrelsesråd Danmark ikke er repræsenteret, så længe Danmark står uden for euro-samarbejdet. Det gælder også på centrale dele af social- og arbejdsmarkedspolitikken, visse dele af den fælles handelspolitik og på dele af skatteområdet, hvor den danske velfærdsmodel betyder, at Danmark bør udvise særlig opmærksomhed.

Inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken er vi således tilfredse med, at EUF-traktaten artikel 137 (art. 153) fastholder enstemmighed ved beslutninger om beskyttelse af arbejdstagere ved:

- Arbejdstagernes sociale sikring og sociale beskyttelse (stk. 1c),
- Ophævelse af en arbejdskontrakt (stk. 1d),
- Repræsentation af og kollektiv forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser (stk. 1f), samt for
- Beskæftigelsesvilkår for tredjelandsstatsborgere (stk. 1g).

Vi er enige om, at vi ikke vil støtte overgang til kvalificeret flertal eller almindelig lovgivningsprocedure på disse områder, hvis et af partierne bag denne aftale fortsat modsætter sig det pågældende forslag efter konsultationer mellem partierne. Vi er enige om, at den samme ordning skal gælde regulering af spørgsmål efter EUF-traktaten art. 18, stk. 3, der vedrører social sikring eller social beskyttelse. Såfremt et parti har modsat sig et forslag, er vi enige om, at vi vil konsultere på ny, hvis der sker væsentlige ændringer i forudsætningerne for afvisningen af det pågældende forslag.

Vi er også tilfredse med, at traktatgrundlaget understreger arbejdsmarkedsparternes rolle på EU-plan under hensyntagen til de nationale systemers forskelligartede karakter. Som led heri fastholdes i EUF-traktaten artikel 138 (art. 154) og artikel 139 (art. 155) arbejdsmarkedsparternes adgang til at indgå frivillige overenskomst-aftaler på EU-plan om social- og arbejdsmarkedspolitikken samt deres adgang til frit at vælge, om aftalerne skal gennemføres af EU. Vi lægger i den forbindelse vægt på, at det som hid-

til overlades til medlemsstaterne selv at vælge form og midler for gennemførelsen, og at det danske aftalesystem på arbejdsmarkedet fastholdes. I den forbindelse lægger partierne stor vægt på at fastholde retten til at foretage kollektive kampskridt, der er en vigtig del af den danske arbejdsmarkedsmode. Partierne vil derfor vende sig mod EU-tiltag, der er i modstrid med konfliktretten.

Når det gælder tjenesteydelser, er vi tilfredse med, at Lissabon-traktaten ikke ændrer på EU's kompetence i forhold til tjenesteydelser inden for det indre marked, ligesom traktaten fastholder definitionen af, hvad der i henhold til traktaterne forstås ved en tjenesteydelse, jf. bestemmelserne i EUF-traktatens kapitel om tjenesteydelser. Vi er ligeledes tilfredse med, at Lissabon-traktaten uændret fastholder, at medlemsstaterne selv bestemmer deres ejendomsretlige ordninger, jf. EUF-traktaten artikel 295 (art. 345).

Når det gælder handel med tjenesteydelser understreger EUF-traktaten artikel 188C (art. 207) om den fælles handelspolitik, at EU ikke via handelspolitikken må ændre på kompetencefordelingen mellem EU og medlemslandene. Det gælder også forhandling og indgåelse af handelsaftaler om tjenesteydelser på det kulturelle og audiovisuelle område, samt social-, uddannelses- og sundhedsområdet. Vi er tilfredse med, at EU's eksterne kompetence vedrørende tjenesteydelser i medfør af EUF-traktaten artikel 188C (art. 207) ikke kan række ud over EU's interne kompetence vedrørende tjenesteydelser på bl.a. det kulturelle og audiovisuelle område, samt det sociale, uddannelses- og sundhedsmæssige område.

Vi er i den forbindelse enige om, at vi om nødvendigt vil udnytte muligheden i EUF-traktaten artikel 188N, stk. 11 (art. 218, stk. 11) for at indhente en udtalelse fra EU-Domstolen, hvis vi mener, at en handelsaftale vil indebære harmonisering på et område, hvor traktaten udelukker harmonisering. Hvis Domstolen deler denne opfattelse, vil aftalen ikke kunne træde i kraft, medmindre den ændres.

Som noget nyt i medfør af Lissabon-traktaten, skal Kommissionen i hvert enkelt tilfælde nøje overveje, om den nationale tilrettelæggelse og levering af sociale, sundhedsmæssige og uddannelsesmæssige tjenesteydelser kan forstyrres alvorligt, og om medlemsstaternes ansvar for leve-